

T. 865.

செய்தபடி.

ஓம் மகா கணபதி நமோ

ஸ்ரீ பாரதி ~~ORIENTAL~~ வரர்

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

இது

ஸ்ரீ சமீவனத்திந்தாதி ~~ORIENTAL~~ வரர்

மடாடயம்

ஸ்ரீமத் வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பய்யஸ்வாமிகளால்

ஸ்ரீபாரதிஜாதவன மென்னுந் திருக்களரிலெழுந்
தருளியிருக்கும் ஸ்ரீபாரதிஜாதவனேசுவரர் பேரில்

திருக்களர் கோயில் பஞ்சாபத்தாரும்,
இருக்கு வேதபாடகசாலை யதிபருமாகிய

காரைக்குடி

மகா-நா-ஸ்ரீ ப. டி. வெ. ரா. ம. இராமநாத்
சேட்டியா ரவர்கள்

கேட்டுதோளின்படி இயற்றப்பெற்று
மேற்படியாறால்

ஸ்ரீரஞ்சித

பாரதி அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

உ

சிவமயம்

ஓம்.மஹா கணபத்யே நம:

ஸ்ரீபாரிஜாத வனேசுவரர் பதீற்றுப்

பத்தந்தாதி.

மங்கலம்.

சீராகுந் திருக்களர்வாழ் சிவபெருமான் நிருவடியைத் தினமும் போற்ற
வேராகுமத் தாதிதனைப் புரியவருள் புரிவா னிமையோ ரோடும்
பாராகு முனிவரகும் பணித்தேத்தும் வலம்புரி யெம் பரம தேவ
னேராகுந் திருவடியை நித ந்தொழுதுநனி புகழ்த்து நினைகுவாமே.

திருமகளுங் கலைமகளு மலைமகளு ந்தினம்பணிபு ந்தேவியோடு
கரிமுகனன் முருகன்னு ந்கருணைசொரி குமாரோடுங் கலந்துமேவித்
தருவனமில் கதனிலுறை பெருமானே முத்தாபத் தணந்து வாழ்வா
னிருவீன யிற்றினபுதுமிந் நாயடியே னினை வழுத்தவியைத் திட்டேனே.

ஐட்டாயிங் கெனைப்பிறவி தனிலெனினு நாவடிவா யினிது லாவ
கட்டேது மில்லெனினு முட்டாளாய் நாரியர் தம் நசையிற் போந்தே
கெட்டேனா னெந்தாயேயாயினு நின்றனை மறவாக் கேடில் செல்வங்
தொட்டே நானுய்யும் வணந் திருக்கள ரெம்பெருமானே தொட்பாய் நியே

நியேயென் னநியபிதா நின் னிடது புடைபடர்ந்த நிமலை தானே
தாயாகு முன்னரிய விருகுமரர் தமயாரத் தமர்களோதா
னையாது நினைநினைபுந் திருவடிய ருலகமெலா முறையு ந்தேயம்
பேயோடு நடமாடுந் திருக்கள ரெம்பெருமான் யான் பெற்ற பேறே. 3

பேறே நிற்பதம் பெறுத லதுபெறவே யுருந் தவர்கள் பெருந் தாபுற்று
ரேறேறும் பெருமானே திருக்களரெம் மிறையவனையெழி னின்மைங்
கூறநின் றனனடியே னதுபெறவே யயலொன்றுங் குயிற்றிலேன் மா
னுறேது மில்லாமற் பதமீ தலுரியகட னுனதுதானே. 4

தானேயித் தரணியினில் வித்தையெலாவற் றினுமே தடைவிலாமன்
மேனோக்குமதிற் சுருதி மேன்மையதா முருத்திரிதான் மேன்மை மேன்மை
யானே றும் பெருமானே திருக்களரா யதனிலெழுத்தைத்து மெந்தாய்
மேனோக்குஞ் சிவவெணுநின் நிருநாம வீரமுத்தே மேன்மை யாமால். 5

ஆல்விழ மனிலமர்ந்தங் கன்றொருநால் வருக்கறத்தை யருளிளாய் நீ
கோலமுடன் நிருக்களநிற் றுருவாசப் பெருமுனிக்காய்க் கூத்தனாகிச்
சீலமுடன் நிருகடனந் தனைப்புநிற் தாயறிவநியாச் சிறியனேனை
யேலவனைப் பாடிமொ பணித்திட்டாய் நின்கருணை யென்னே யென்னே

என்னேநின் நிருக்கருணை யிருந்தவா வேறுமிலா வெனையாட் கொண்டாய்
கொன்னேவிட் டிடனீதி யன்றாகு நென்பதத்தைக் குழைத்துபோற்றிப்
பொன்னொருங் கிரிக்கரத்தா யுரித்தான திருக்களராய் பூன்றாவென்றே
யென்னேரமும் முனையே யான் வழுத்து மெழில்வரத்தை யெனக்கீவாயே.

வாயோநின் தனைப்புநு வரிவிழியோ நிற்காண வயங்குக்காதோ
வோயாதுநின் புகழை யுவந்துகொள வொண்கரங்க ளொருங்குட்ப்பத்
தாயாநின் நிருக்கோயில் வலஞ்சூழ வென்பதங்க டொழும்பனா
நாயேற்கு நல்குதியேற் குறைபுண்டோ நிருக்களரை நயந்தவாழ்வே. 8

வாழ்வேயென் னுயிர்க்குயிரே வந்தாளுந் தந்தாயே வழியிலாமற்
முழுவேனைத் தாழாதிங் கஞ்சலென வெனையாண்ட தபை யுள்ளானே
பாழ்வாயைத் திறந்துனது பெரும் புகழைப் பாடிமொ பணித்தே யின்பத்
தாழ்வாயென் றருள்புரிந்த வடைந்தார்க் கின்னருள்புரிவா யடைந்தேன்கண்
(டாய் 9)

கண்டாயென் குறையெல்லா மோர் பொருளாய்க் கழித்தாண்டாய் கண்கள்
மூன்றே, யுண்டாக்கி யளித்தழிப்பா னுடையானே விடையானே யுமை
யாள் கூற, விண்டாயோ வெனிலடியேன் வேறுதுணை நனிகாணென் விம்
மி விம்மி, யெண்டோளா வெந்தாயே யென்றழுதிங் கேங்கலல்லா லென்
செய்வேனே. 10

வேறு.

வேனலிற் படுப்புன் கிருமியை நிகர்ப்ப வெந்துயர்க் கடலிடை விழந்தே
யானுனை மறந்து வாடினனந்தோயாரினும் கடையாளு னந்தோ
வீனரிற் பெரிய னிழிவினி லரியனென் செய்வா னிப்பிறப் படைந்தேன்
நாணிலம் புகழும் களரியா யெனை நீ நாடிலை யெனிலென் னென்புரிவே 11

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

புரிவ தொன்றறியேன் புனிதனே புரங்கள் பொடிபடத்தழல்விழிப்பொடித்த
வரிவைதன் பாகா வடியனே னுயிரே யஞ்சலென் றருள் செயல்வேண்டும்
திருவித் தாபமற் றவர் வாழும் திருக்கள ருறைத்தநாயகனே,
யெனிகரத்தேத்து மெற் தையையடைந்தார்க் கெழிலருள் செய்யுகிற்பாயே

பாயநோ பூமி பழக்துணி யுடையாய் பசித்திடிற் புசித்திடல் பழமா
யாயபே ரன்பர் நின்றனைப் பணிந்தே யரும் பதம்பெற் விரும்பினரா
றையடியேனே நாரியர்விழைவா னல்லதுசுவையை நாடினனாய்த்
தியனாபிருந் துந் திருவடி விழைந்தேன் நியனைக்காக்கு நாளுளதோ 13

உளதுநின் னிடமா முலகிது பொய்யா முண்மையென்றுரைத்தனர் பெரியார்
களிறை யடியேன் கனவினு நினது கழலினை கருதறு துழன்றேன்
வள்ளிறை களிராயக வமுதவல்லியென் கொடிபடர் வரையே
தெளிவுற வெனைச் சாள்வது கடனாக் தியருக் கருள்வதே யருளால் 14

அருள்பொழி யமுத வனதமே தினதனதிய வமரர்க ளெவருந்
தெருள் விழியரியொட்டயன் முதலினருந் தெருவினிற் செயசெய வெனவே
யிருளந் விதைஞ்ச விமகிரி பயந்த வெழிந்நிருக் குமரிய ளோடு
முருள் மலியாழி மிசைப்பொலி யுருக்கண் ளெங்குளிர்த் துவகை கூர்ந்தன
னே 15

தனந் தனை மதித்து நினைந்த மறத்து தருக்கியான் வாழ்ந்திட வறியே
னினந் தனைநினைத்து கருவம தடைந்தே யின்புற வறிகில னருநான்
மனத்தனின் மறைத்த பெருமையறினையேன்மருக்கிள்திருக்களரிதையே
தனத்தனி யிருந்து நிற்பதம் பணியத் தண்ணரு டனைவிரும் பினால் 16

ஆலமோ விழிகளரும் பெருமையோ அரிவையர் குயங்கன்பே ரங்குல்
மூலமே துயிலும் படங்கொலோ விவற்றை மூட்டனே னறிகிலா தயர்ந்தேன்
சிலமே மிருத்த திருக்களர் வாழும் தெய்வமே யென்னுயிர்த் துணையே
ஞாலமேயொளிர்க்கும் ஞானநற் சுடரே காண்மறை தேடரும் பொருளே 17

பொருணின் தடியை யேத்துறும் பொருளே பொருளெனப் புங்கவாறைந்த
தெருணினதருளா லென்மனத்திருந் துந் தெரிவாரெனத்தியல் கினனா
யிருளனி மறைக்கு மேதுவாலெந்தா யிருளதை யொழிக்குமா தடைந்தேன்
வருணனெங்கு னுஞ்சார் தருவனத் திறையே வாடினேற் கருடரல்வேண்டும்

வேண்டிமொன் றினையும் விழைவுற வாமே விராமலர் மறத்திடா வர்மே
துண்டதுஞ் சுடரே தோகையற் பயந்த தோகையா மமுதவல்லியின்ற
ஞண்டகையான வமுதமே குமுத வரியான் பின்ந் சிரம்புணர்வோய்
மாண்டவ ரெலும்பை யணிந்தருந் களரிமன்னிய மன்னகள் னிதியே, 19

நிதிநிறை மாட மானிகை யெவையு நிகரற மேருவோ டிகலும்
விதிபென வினவர் நகருற வவரும் வியப்பொடு பாரிஜாதேசன்
நடுபொ திவேணி விரித் திட வாடு நடனமே காண்புற வரவே
யதி சலபமதாம் வளநிறை களரோயடைத்தவர்க் கருள் செயு மன்னே 20

வேறு.

அன்னே யுனையென்னென யான் றுதியாற்று கிற்பேன்
பொன்றார் மலை மாதலுவோய் புக முன்மனத்தோ
மின்றார் திருவேணிப மேலவ பாரிஜாத
நன்னாயக நின்கழலே துணை நாயினே ற்கே. 21

நாயே யனையேன்றனை நாடியு நன்மை யீவான்
பேயோ டருநாடக மாடிமீம் பித்தனே யோ
கூயேயருள் செய்தனை கொண்டதை யெண்ணுகாறுங்
துயோய் மனமின்புறு மன்பில சொல்லின் மாட்டே 22

மாட்டார் புரகிறெழு மாட்டிய நாட்ட முற்றோ
யாட்டே களரிப் பதியிற் செயு மாதி தேவே
கூட்டே யெனமுத்தியிற் கூட்டிடில் யார்வெறுப்பார்
நீட்டே கரமென்றிலை நன்னுற நீயெந்தாயே. 23

தாயே தனுவாறிய யானல் தன்வி விள்ள
நீயே யெனநின் னுரு வாயினே நீண்மனத்தே
வாயாதறி வில்லவர் போ ணனிவாடி நின்றேன்
சீயே யெனநற்களர் நாயகசெப்பி யாளே 24

ஆனே யெனநின் னடிநாடிய வன்பினேனே
மாளா வகைகாத்திடன் மாதவ நீதுயன்றோ
நீளார் சடை நின்மல நெற்களர் வைகுமெந் தாய்
தானே தனை ந்தாழுவர்க் கீந்திடுந் தன்மை யோனே. 25

மையார் விழி மக்கைய ராமெருங்கு தன்னிற்
செய்யாய் திருத்தேரினி னீவருஞ் செய்தி யோர்ந்தே
யையா களர் நாயக வென் மன மாங்கு வந்துன்
மெய்யார் திருமேனியை நோக்கி மிளிர்ந்த தின்றே. 26

துன்றே யென தோய்வருந் திவினை யிற்றதாரு
நன்றே நிறைநற்களர் நாடி நடக்க வெண்ணிக்
குன்றே யுறை நாயக வென் மனக் கோணிலாம
னின்றே ருளும் வீதியிற் தீதற நிற்கு ஞான்றே. 27

தேவே திருவீரந் தேகா தேசிகந் சேர்த்
தேவே செய்மெத்தை நின்றாடொழு தேத்தி நின்றேன்
கோவே பெருந் களர் வாழ்த்திடுங் கோதிலானே
ஆவா வெனை யாண்டிடி வென்குறையா முனக்கே. 28

உன்பாலகன் யானெனப் பன்முறை யோதினென்யா
னென்பாலக நற்றொழில் செய்வதி லேதமென்றோ
யன்பே யிலையென்றிடி லன் பினை யைய வீதி
தென்பான் முகமாய் நடனா களர்ச் செல்லமே யோ. 29

ஞகோ வுனை யான்மறந்தே தின முய்குவேனோ
கா கா வென யான் சொல்ல நீதி கொல்கண்கள் மூன்றோ
யேகா திருச்சீர்க் களர் வாழ்த்திடுமெங் கணை
வாகா விது நின்கருணைக் கெழிலாக லாமோ 30

வேறு.

ஆம ந்நென வறியே னினதரு ணின்றதும்றியே
னோ மென்றையு மறியேனுனை யோதும் வகை யறியேன்
காமன்றனை யெரிசேர் தருகாலா களவீலா
பாமன்றிரு க்களர்நாயக பதையாவண மருளே. 31

அருளே திருவுருவே யழகுருவே யருவுருவே
மருளே செறி யெளிநாயினை மருளாவணமருளி
பொருளே மலிகளர் வாழிறை பொறையே நிறைதுரையே
தருளே தருமொருவா மறைதிருவாய் நிறைவோனே. 32

நிறைவே யொருகுறையே யற நிமலா பரிபுரண
வறவே திருவுருவோய் நிகாறுவோய் நிலையுறுவோய்
பொறிசேர் வுறுபுறையே நிறை யெனையா டிருக் களராய்
மறவேனுனை மறவேனுனை மறவேனுனை நிதமே. 33

நிதமே நினதடிசேர் தருநிகரே யறுதவர்நீ
ளிதமே யுற வையயக்கா மெழிலோடருள் புரிவான்
முதமுவிரு முகநாயகன் றனையே விய முதல்வா
சுதை நாயகி கொழுநா களர் சுகநாயக முனியே. 34

முனியே மிகநனி மேவுறு முனியோர் தொழு முனிவன்
கனிவா யுனை யினிதேபணி தரவே கள குறைவோய்
சினமோ தவமுறு மாறு செய் சிவனை யெனை யான்வா
னுனுமாவலி யிலையோகர வொழிவே செயலறனோ 35

அறமே வுற வருளே செபு மருணு பகி தனமே
புறுசீ ரமுதயின் மாதவ னுனைக் குளா ரெனவே
யறைவா னருள் புரிவோ யமரரு நாடிட வரியோய்
திறமே வுறுகளர் மாமணிசிறியேற்குள் புரிநீ.

36

நீதானடை ந்தவர்க்கே யருள்செபு-கின்மலனெனவே
தாதா பெருமொரு பேரினை த்தமுதும் புகழினு
லெதோ ஷ்ணையருளி் தியென் றிரத்தே யடைந்தன்ன யா
வீதா வரு ண்மிடந் தனிநிலை பேரல் துறவே.

37

வேதம் மொரு நாலும் மதனங்கம் வியனாறு
மோதும் மிருதி புராண நியாயம் முறையோர்வு
மேதுந் திருக் களர் மேவிய விதைவா னை மறவா
தோதும் மிதுசாதம் மெனவுள் காடனை-னருள்

38

சாசா களரீசா புநாசா வின்மகேசா
கடசா துணையானே பணிவேனீ யருள் கூடாய்
சிச்சியென வெனே யேசுமீத் சிதூமா வேடுரு
மர்சார் தலைமலைப் பெருமகிழ் வேன்மல் குதியால்

39

மலர் மாலையன் பொலியாடவர் மகளிர்விலையாடிக்
குலவம் பொழி னிறைகற்பக வன மேயுறை குழை
புலையே னெனையுனதாளினை புகழ்வா னருள் புரிவாய்
நலநாயக புலவோர்புகழ் கன்னுநெற யன்னே.

40

வேறு.

அன்னையி னிரியவருள் பொழி யிறைவ வன்னையின் வரிமுற மக்கரற்
முன்னுறம் துயரை நினைந்து நைந்தமுது துடைத்திட விரும்பு பின்மறந்தே
னென்ன வித் குறுமோ வெனும் பயமனத்தி விடைவிடா திருந் தெழுந்
(திடலா)

என்னய மடைய ரின்னையே களராய் நாடின னருடரல் கடனே.

41

கடனின்தாகுங் காத்திட லெனைக் காடுவன யான் சொல்ல கவினோ
விடங்கலு னெயிற்று ப்படவா வணியும் விரையுறை மார்பனே தருக்கா
னிடரற வுறையு யிறைவனே தருக்களியம்புமோ வீதி நீரென்ன
வடைவது கண்டா யாதவி லெனைக் யாண்டிடல் கடன் கடன் கடனே

42

கடனெறி கடவா க்கடமையே கடுப்பக் கருதருந் தவரெலாந் கடவா
திடபமே ஸ்வரந்த வெழிற் றிருக்கனரோ யெந்தையே யிருந் துனையடைந்தார்
முடவன் கொம்பினிந்தேன் முற்றுற நினைந்த முறையென நெறிசெலா
னடைதர நினைபி லென்னவா மருளதாயிடி லென்னநியேனே. (வரியே

அறிவாறுஞ் சிறியன் வெறியனான் பொறிய னறிவீனர் தமை யணுகுகிலன்
செறியிருட் கொடியன் செடியன் யான் பொடியன் செய்கையுஞ் சிறிதறி
குலின், மறிகா களரி வளர்தரு மிறைவ மாசன்னென் னினுநின் சீ
ருமவழுத்து தற்கோ வுரியவனுமேயுறுதலி னெருருறை விலனே. 44

இலன். விழை வரிவை யென்னவே நடிப்பினென் மனத்திருந்து வாழாசை
நலன் சிறிதலவா னுனநிற்கிடுவன் லமிகு நீயுமே யறிவாய்
புலன் வழி மறித்துத் திருத்தியே யாளப் போற்றினேன் கவர்வன் ரிறையே
நிலந் திருத்துறுத லென்னவே யெனையுநீ திருத்துறுதலே புரித்தால் 45

உரித் தெனந் குனது திருவடி பேண லுரித் துணக் கென்னையாண் டிடுதல்
கருத்துறு லிடத்தைக் களத்தினிற் றரித்த களரி கற்பக வனத்திறையே
விருத்த கல்வடிவ மறித்துயா னுன்னேவேண்டிட னலக்கோலொழுந்தையோ
வுருத்திர வெனையாண் மருட்டி னழித்தே யுன்கழல்கனவின்னு மறவேண்டி 46

மறவாராங் காமமாதியர் வயமாய் மருள் வனத்திருளுற வாழ்ந்தேன்
குழமகள் சொழுன்ன றனைத்தருந் குமரி குழையப் புல்லுரு திருமார்பா
பிதவியொ டிறவை நினைக்கிலோ மனமும் பீதியைப்பெரிதறு மெந்தாய்
நறை மலரடியை நாயினென் பணிய நாயக களரியா யருளே 47

எதமே மிகுந்து பாதகம் புரிந்த விரும்பெருங் கொடியரே யெனினும்
நாதனே நினது நாமமே வழுத்தினுன் மறை யவரை கல்லவரா
யோ துறு மெனலைத் துணிந்து நாயடியெனெண்டிருக் களர் வன் ரிறையே
கோதிலா வுனது திருப்பெயர்வழுத்தக்கொண்டனன்மனத்தினிற் றுண்பே

துணுவுறு மரிய பத்திமிற் பிரியன் றுதைகுலம் வயது சீர் நடைக
ளனைவுறு கல்வி செல்வமே யழ கொ டரியதோர் வீரமே யாதி
யெணுவனீ யல்லா யென்றெனை யாளு மிருந்தவர் திருந்தவே யறைந்த
துணிவினைக கேட்டுந் திருக்களர் நாத துணிந்ததை யுளுற்றமா துணியேன்

எனநிந் திருந்துமிடர்க்கட லாழ லெத்தையே யெளியனே னறியே
ஹானக மதியோ வுனவீனி னசையோ வுழைவிழி மடந்தைய ருறவோ
மீனுறை ஞான வாவினே யாதி மிளிர் தரு திருக்கள ரிறையே
நீக்கி நினைந்து கருணையே புரிந்து நீசனை யாளுதி யாசே 50

வேறு.

சேனை விஞ்சுறுமா ரதன் றிருச்சுதர் வேண்டி
யானினைந்தனை யாடிட வாட்டியே யன்யாந்
கோணுமைந்தர்க் கிருவரைப் பெற வருள்கொடுத்
நானிலம்புக டிருக்களர் நாதனே மோற்றி.

போற்றி யென்றுனைப் போற்றிடப் பிரமதான் டவத்தை
நாற்றிசை புகழ் நன்முனி யமரர்கண் காண
வாற்றி நின்றதில் கருந் திருக்களருறை யமுதே
யேற்றுக்கத்வா வென்மனந் தனைவிடுத்தேகா,

52

வகளுகியே யிருந்தனை முனம் பினமெழிலா
ராசமுன்றினை யம்பிகை யுறவினா லடைந்தாய்
சோக மேவிய வெனக்கரு டிருக்களர்ச் சுடரே
மரக நாடரும் வழுத்துறு மாசிலா மணியே,

53

மணியின் வாசகப் பெருந்தகை மாவுணர் வுறவே
யணிசெய் லீடரு வணைத்தென வருந் தருவனத்தே
யிணையறத் திருவருளிஞ லென்றனை யாள்வான்
குணகண மணி க்குன்றமே நின்றனை குறிதோ

54

தோடமின்றிய நின்றிருமேனியிற் றுகள்போ
லாடு லீனிற மைய மெய்த் திருக்கள ஈரசே
பீடுறும் மென ப்பேசுவர் பெரியவா ருலகன்
பீடையற்றிடப் புரிதலின் பெருமனத் துறவே.

55

உறவு நின்றிருப் பதந்தனி லுறிலறிற் பலந்தா
னறவிருத்தது மறைத்தது மடியனே னறிந்தே
னிறைவனாந் தசமுதன் முனம் பினமுற லெணியான்
பிறவியற் றவர் வளர்திருக் களருறை பெசியோப்

56

பெரியை நீயறச் சிறியைநீ பித்தனையாள்
வுரியை நீ யுலகேதுவு நீயுனை யலதோ
ரிசிதி ருணமு மிலையென மறையெலா மியம்புந்
கரியவன் ரெழுந் களர்வள ரிறைவனே கரியே.

57

கரியெனுந் திருப் பெரியவ கருணையா னீயே
யிரவி யித்துவும் புருடனு மெறி வளி வான
மெரியறற் புலியாகிய மெழில் கொண் டுமர்த்தியுமா
பொருவனே திருக்கள ருறை யும்பனே யுறைவாய்

58

ஆயனார் தரும் பெண்மணி மணக்கு மாரியனே
செயென வெனைச் சீறிட னீதியோ சிறியே
னீயலா தொரு துணையினை நிலனே காணேன்
மாயவன்றிரு மைத்துஞ் திருக்களர் வாழ்வே.

59

வாழ்விது பெருமாய மண்ணுவது தினமா
வாழ்வதென் கொலோ விடயமீ தாசையா லெனவே
தாழ்வ தின்றிய திருக்களர்ச் சம்பு நின்றோழன்
சூழ்வ தோர் மொழி சூழ்தனன் மன்றதனிற் றினமே.

60

வேறு.

தினதன் பணியுந் திருநற் களராய்
தனதன்றிருத்தோழ னெனுந் தனியோ
யனைதந் தையிலா தவ வன்புண்டயார்ச்
குனதன்பதி யீபவ வொண் சுடரே.

61

சுடரே சுடரெண் வகைக்குஞ் சுடரோ
யிடரே தெனக் கின் புறுநின் பதமே
படர்வேன் பழநற் களர்ப் பண்ணவனே
விடமேவுறுவொண் களமே லவனே

62

மேலோய் புனல் சூழ்தரு மீனமுளோய்
நாலோய் களர் நாயக நாட்டியத்தோய்
சேலோய் கணி சீரமுதக் கொடியோய்
வேலோற் பெறு சூலமுளோய் விரகோய்.

63

ஓயாதது னுயென யோ யெனவே
நீயோதிடில் வாய்துயர் நேருறுமோ
பேயோடுழல் பித்தபிதைத் தலையோய்
மாயோகி கண் மன்னு களர் வளமே.

64

வளமே தரமானவர் வானவர்கள்
களர் வாழ்ந்திடு கற்பக நாயகனே
யுளமேவுறு மாகையின லுறுவார்
களனோ பிறவிப் பிணி காதுறவே.

65

வேதாகம நீதியையே யவர்கள்
பாதாசலிந் தம் பணிபான்மையர் தம்
பாதாசலிந் தம் பணியப் பணிப்பாய்
நாதா களர் வாழ்ந்திடு நாயகனே.

66

தன்னேர் மனநாயினே யே களரா
யின்னாடிட வின்னருள் செய்தனை
மன்னு வமை நாயக மாசிலனே
பொன்னுத் திருமேனிய போதகனே.

67

போதத்தரும் புண்ணிய நற்களரா
யேதத் தழுமா தியு பின் னினக்கே
வேதத்தரும் வேதியநீதியனே
காதந்த நிலென் னுதி காலிடமோ.

68

இடுமோவினே யென்னையுமே யினிமேல்.
வடுமோங் கணிபங்க வளர்பிறையாய்
நடுநாயக நற்களர் நாயகனே
திடமாயுன சேவடி சேர்ந்தனனே.

69

சேரும் பொழுதே சுகத்தீ விடய
மாறும் படியா முன மாடியென
வோரும் படிநின்றிலை யொண்களராய்
கூடும்படி நீயினிக் கூட்டுதியே.

70

வேறு

கூட்டி யென்றனை நின்றிருக் குழுக்கணை குலவி வாழ்த்திட வேண்டி
நாட்டி யென்றனை நல்லருள் சுரத்தனை நமபனை மறப்பேனோ
வாழ்ந்த பித்தி மங்கைய சமரர் தமங்கைய ரவரோடுங்
தெட்டமற் றலவிலை பொலி திருக்களர்த் தெய்வநாயகனேயோ

71

ஓமெனுத் திருமந்திர விலக்கிய வொளிலிடு கூடரேயோ
நீமனுத் திருக்களர் நகர் சேர்வுற நெஞ்சிலே நினைந்தாலும்
பூமனுத் திருக்கற்பக பிழலொளிர் புரந்தரன் புவிமேலி
யாமனுஞ் சுக மென்றிடி. னின்னக ருறைவதை யறைவேனோ

72

நொயிலாத கல்வாழ்வு நற்றனமனி நுண்ணிய மதியார்த்த
சேயு நன்மனை முதலிய யாவுகைய சேவடி பணிவார்க்கு
யியுதித்தருத் திருக்கள நிறைவனே நீத்தபினிக் னிக்காயம்
பொயிருத்திடக் கயிலைபு மனித்திடம் புகழினைப் புகழ்வேனோ.

73

புகழினே டிக பின்புறம் துன்பமும் பொருத்திடு லெனியேற்கே
மிகவும் வாடுவன் வாடிடா பினிர்ந்த மிலையவே யருள் வாயால்.
திருமும் வேதமதோதிடு மோதமு க்தெருவினி னடங்கான
மகிழு மோதமும் வாணவர் நகர்புகும் வளமலி களரோடின்.

74

களரி பாரிஜாத வனமந்தாரமே கற்பக வனஞ் சோர்
கள்ளென் னுமமேதெய்ந் தவிந்நகர் பெருங் காடெனப் பழுதாக
வினந்லா வணி நாயக துறவிகட் கிறைவனும் வீரோச
னுளமதே புருக் தீர்த்திவண் கயிலேமே ஓறயிதப் புரிந்தாயே. 75

தெயிக் குறத்தாய் கருவிருந்து யானிருங் கிருமிகள் வாட்டப்
போத மங்கியே கங்கியாற் றகிப்புறப் புன்மல நிறை நீரி
லாதுதைத் துணைமறந்தன னையகோவருங் களர் ககர் வாழ்வே
நீதெரிந் திலையோ கருணாகர நின்மல நிறைவோனே 76

நேம மின்றிய குழவியின் மலகுழ னிறைவ புவினை மேவி
யாம ிஞ்சியே புறவழ ஓறமிக வழுதழு துழன்றேயுன்
னும நெஞ்சினி னினைகிலன் றிருக் களர் சார்ந்தவர்க் கருடேவே
சேம மிவ்வெளி நாயுறவரு டனைத் திருக்கணுற் புரிவாயோ. 77

வாய்ந்திடிற் றிருக்குமாமோ வனை பிதா வருத்துறு குருவாலே
மேய்த்துறத் துயர் யாவினு நசை மிக மெலிந்து வாடலி னாலே
காய்த்து நின்றனை நினைகிலா திருந்தனன் களர்வள ரிறையோனே
பேய்த்தனன் தனை நீக்கி யென்றனைக் கருந் பேயோடா டெம்மானே 78

மானிஞ்ஞெக்கியர் வலைப் படுபருவினின் மயங்கி யையுபல னாலே
யூ னழகினை மிகமதித் துண்ணவே யுறு பொருண் மிகத் தேடி
யானி னோத்துனை மறந்தனன் பறந்தனன் யாது செய்திடு வேனோ
தேனுலாங் களர் மேவிய நடம்புரி தேவர்க டேவேயோ. 79

ஓவையோதிக முற்றிடி னடைதளர்ந்துதிர்த்தெ யிறுகள் யாவு
மேவுநல்விழி பஞ்சடைந் தரசையான் மெலிவினை மிகமேவி
சாவுறும் பயந்தனை நினைந் தந்தவோ தருவனந் தனில் வாழும்
தேவ நின்றனை மறந்துறத் துயர்தனைத் தீர்த்தெனக் கருள்வாயே 80

வேறு

வாயிற் றுதிபல புரியே னுனை சினை வளமே வொருசிறி தறியே னுன்
காயப் பணிகளு லிலனும் மலனிறை காயத் தகமதி யுளானேன்
நீயிப் படிவிட லெழிலோ களருறை கிமலா ருணகண வமரோசா
தோயத் கயலுகன் வானத் துடுவொடு தோலத் திரிதரு நகரோனே 81

ககரோ டரி கரி பரியே முதலன நலமார் தனமனை யுறலாலெ
னிகமே மல்தொரு சிறிதோ பாழுற லிவை யாவையு நினதருளா லென்
றுகுமா வுறவொடு முனையே நினைதரி லுயர்மா களரியி லுறைவோனே
சுகமே யுறவுளரி தெனவே யெனையவை தொடர வண்மருள் டொடுவாயே

ஆயுள்ளகர் நிசு முழிவே யுறுமுடை யருமா கடமுறு மறலேயோ
லேயும் மனைதன் நீளும் மலையென வேகும் முயிருதன் மினலேயாம்
பாயும் முளநழு வாத்தே கனர் வளர் பாலா ளினை நினைவேனோயா
னீயுள் னருளிலை யெனினோ நீசரி வீசன் செயலது வறியேனே. 83

அறியாமையினோடு கரமாவியிபத மறைவாய் சிரவண முளமோடே
செறிமா சுகளெவை யுறுமாயினு மொரு சிறிதே திருவுள் மருவாமே
மறவா துனை நினை வரமேதரு திரன்மலரே நிறை தரு வன நாதா
பிறவா ரவர் தொழு துறவா யுறுநிறை பெரியோய் மறை பெற வசியோயே

அரியோ டயலுமை கரிமாமுக னறு வருமாமுக னிரவி யராதி
யொருநீ யயிர்களை யருணி யுனையல் துனதோ வுலகமூ மொளியோனே
விரியி தநிகிலர் மயலா யுழுவவர் விரைசேர் களரியி லுறைவோனே
திருவே செறி தருதிருநா னுறநிறை தெருவோய் தருவன முறுதேவே 85

தேவே மணமணு காவே வருமொரு மூவோர் தொழும்ணி தேரோனே
பாவே தருபவர் சாவே யற வருள் பால் வெளிய கபாலீயோ
நீவே நெனவேனை கரடேனினே நினை நீளோர் குழவினி னேர்வேனா
னாவா வெனை யெளிதேதோ புரிசுவ னுமாதிரிகரு களரோனே 86

களரோ வளர்தரு வளனே தெளிவுறு கருணா யருணிறை கடலோனே
மௌ நாயகி பணி கழலா யுழுவா மினுமா கரமழு மனுவோனே
யுளமே தீயவன் களமே மேயவனுழை நாரியர்தன் முறுநாயென்
றனவே யுரியவ னெனவே யாயினுஞ் சரணே மருவின் னருளீயே. 87

நய்யாடாயினு லுவுமானமுமில் வெளியே னனிகொளு முனைநாடித்
தீயே னெனையருள் களரா யெனவுடைதெருவே திரிவொடு தருவேனோ
பேயாயி னுமொரு தரும்தொருகணம் பேணு மெனதுள மதினாணுந்
துயோய் தருவன நீயே யருள்கொடு துகளோ னெனவெனை நினையாதே.

யாதே யநிமினு மறிவோ ரணுவதும் யரனே துவமில் மெனவேயா
னேதோ பெரிதறி சாதாமென் வெனை யானே யெண்ணினை திறுமாந்தேன்
ருதே யறவரு னுதா களர்வளர் தேவா வுமை யுறு பாகாவோ
நாதா வெனதக மோதா கறவரு டாளோ னெனவெனை நினையாயோ. 89

நினையா தெனதுள முனையே நினைதரு நெறியே சிறியனு முதலே யே
கனிவா யுருகிமெய் வியர்வே புறவருள் கணமேயரு னெனை யுடையோனே
கணமே மனுபணி கணமேய் வணமுறு களரே வளர் தரு பெருமானே
யுனையே யலதொரு துணைவேறிலை யிலையொருவா பெரியவ ருறவேயோ

வேறு

உறவர்க ளுறவே போற்றி யும்பர்கன்பணிவோய் போற்றி
மறவர்கண் மறைவே போற்றி வளமள களரோய் போற்றி
துறவிக் ளுறவே போற்றி துகனறு சுடரே போற்றி
யிறவறும் வரமே யீயு மெந்தையே போற்றி போற்றி. 91

போற்றி யென்னுயிரே போற்றி புண்ணியர்க் கருள்வோய் போற்றி
காற்றிசை புகள்வோய் போற்றி நாடுதற் கரியோய் போற்றி
தூற்றினு மருளே யீயுஞ் சொல்லொணக் கருணாய் போற்றி
காற்றுள பிழப்போர் போற்றுங் களரினூர்ப் போற்றுவாமே. 92

வாமமார் ரமுதவல்லி வளமுறு மிறைவா போற்றி
சேமமார் வலம்புரீசச் செல்வனை யீன்றாய் போற்றி
ஓமூரைந் தெழுத்தை யோது மொருவனைப் பயந்தாய் போற்றி
சேமமார் வீரஞான சேகரன் பணிவாய் போற்றி. 93

போற்றியே மாலாதார கன்றனுக் கருள்வோய் போற்றி
போற்றிநீ டிருவிழாக்கள் மல்கிய களரோய் போற்றி
போற்றிநீ நணிந்த தூயோர்க் கருள் செய்யும் புகழோய் போற்றி
போற்றி தே ரேறியாகும் பூமனே போற்றி யெந்தாய். 94

எந்தையே போற்றி யிந்த ஷயிர்க்கெலா மிறைவ போற்றி
யிந்துவே யணிந்து கங்கை யணிசடை மிறைவ போற்றி
சிந்தை நைந்துருகு நாயேன் சிரமிசைப் பதந்தாய் போற்றி
சந்தநற் கவிகள் வேண்டுஞ் சம்புவே போற்றி நம்பா. 95

நம்பனே போற்றி பெங்க ணைபக போற்றி வானே
றெம்பிதா வெனவே றேத்து மெந்தையே போற்றி போற்றி
கம்பமற் றுயிர்கள் வாழுக் களர்வள மிறைவ போற்றி
துன்பமே தணிப்பாய் போற்றி தூயவ போற்றி யன்னே. 96

அன்னையே போற்றி போற்றி யடைந்தவர்க் கருள்வாய் போற்றி
பின்னையும் பணிபு மன்னை பின்னுறத் தேரிவேறி
மன்னியே துரிதமாக வலம்பரு மிறைவ போற்றி
கன்னலினிழியாய் போற்றி களர்வள மிறைவே போற்றி 97

